EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 22.12.2021
COM(2021) 570 final

2021/0430 (CNS)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om ændring af afgørelse (EU, Euratom) 2020/2053 om ordningen for Den Europæiske Unions egne indtægter

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

Covid-19-pandemien har forårsaget den største økonomiske recession i EU i mange årtier[1], og dette har udløst en hurtig og beslutsom politisk reaktion på både nationalt plan og EU-plan. Alle medlemsstater har ud over deres "automatiske stabilisatorer" truffet ekstraordinære diskretionære foranstaltninger for at støtte den økonomiske aktivitet og afbøde de sociale konsekvenser.

EU har ligeledes taget hidtil usete skridt til at afhjælpe krisen. Med et samlet beløb på 1,8 billion EUR i 2018-priser er EU's flerårige finansielle ramme sammen med EU-genopretningsinstrumentet (NextGenerationEU) den største hjælpepakke, der nogensinde er blevet finansieret over EU-budgettet. Inden for rammerne af NextGenerationEU, der formelt blev godkendt af Rådet den 14. december 2020[2] med støtte fra Europa-Parlamentet, vil der blive stillet 750 mia. EUR (i 2018-priser) — som tilvejebringes på kapitalmarkederne — til rådighed til finansiering af specifikke genopretnings- og resiliensforanstaltninger i en begrænset periode for at sætte skub i den økonomiske vækst og investere i modstandsdygtighed og en grønnere og mere digital fremtid.

Der er behov for tilstrækkelige indtægter til at dække tilbagebetalingen af omkostningerne til finansieringen af lån optaget under NextGenerationEU, som kommer til at strække sig over tre årtier. Tilbagebetalingen af hovedstolen, der skal være afsluttet inden udgangen af 2058[3], kan begynde før udløbet af den flerårige finansielle ramme for 2021-2027, hvis de beløb, der ikke anvendes til rentebetalinger, er lavere end beregnet, og hvis der indføres nye egne indtægter[4].

Inden for rammerne af den interinstitutionelle aftale af 16. december 2020[5] erklærede Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen, at udgifter i Unionens budget vedrørende tilbagebetalingen af EU-genopretningsinstrumentet ikke bør føre til en uretmæssig reduktion i programudgifter eller investeringsinstrumenter inden for den flerårige finansielle ramme. Endvidere er det ifølge den interinstitutionelle aftale ønskeligt at begrænse stigningerne i

---

1 Ifølge data fra Eurostat faldt EU's bruttonationalprodukt med ca. 5,9 % i 2020.

2 Rådets forordning (EU) 2020/2094 af 14. december 2020 om oprettelse af et EU-genopretningsinstrument til støtte for genopretningen efter covid-19-krisen (EUT L 433 I af 22.12.2020, s. 23).

3 I henhold til artikel 5, stk. 2, i Rådets afgørelse (EU, Euratom) 2020/2053 af 14. december 2020 om ordningen for Den Europæiske Unions egne indtægter ("afgørelsen om egne indtægter") må tilbagebetaling af ikketilbagebetalingspligtig støtte ikke overstige 29,25 mia. EUR om året (i 2018-priser).

4 I konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i juli 2020 blev det endvidere under punkt 150 fastsat, at "provenuet fra de nye egne indtægter, som indføres efter 2021, vil blive anvendt til tilbagebetaling af lån optaget under NextGenerationEU".

5 Interinstitutionel aftale mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning samt om nye egne indtægter, herunder en køreplan hen imod indførelse af nye egne indtægter (EUT L 433 I af 22.12.2020, s. 28).

medlemsstaternes egne BNI-baserede indtægter. De tre institutioner blev således enige om *"at arbejde hen imod indførelse af tilstrækkelige nye egne indtægter for at dække et beløb svarende til de forventede udgifter til tilbagebetalingen".*[6] Kommissionen forpligtede sig til at foreslå nye egne indtægter i 2021 med henblik på indførelse heraf senest den 1. januar 2023[7].

2. ÆNDRINGSFORSLAGETS INDHOLD

Kommissionen foreslår at indføre nye egne indtægter, der giver EU de nødvendige midler, navnlig med henblik på nye budgetudgifter til tilbagebetaling af omkostningerne til finansieringen af lån optaget under NextGenerationEU og til den sociale klimafond[8].

I det ændrede forslag fastsættes det, at 25 % af de fleste indtægter fra kvoter, der skal auktioneres inden for rammerne af emissionshandelen, vil tilfalde EU-budgettet. Dette omfatter indtægter fra det nuværende emissionshandelssystem for stationære anlæg og luftfart, for hvilke der auktioneres yderligere kvoter, samt udvidelse heraf til også at omfatte søtransport samt indførelse af en særskilt emissionshandel for vejtransport og bygninger i overensstemmelse med forslaget om ændring af direktiv 2003/87/EF[9].

Kvoter, der auktioneres af Den Europæiske Investeringsbank til innovationsfonden, og den indledende tildeling til moderniseringsfonden, indgår ikke. For at forblive neutral omfatter anvendelsesområdet for egne indtægter også kvoter, der i princippet er bestemt til medlemsstaternes auktionering, men som efter medlemsstaternes diskretionære skøn overføres gratis til energisektoren, anvendes af indsatsfordelingssektorerne med henblik på overholdelse eller auktioneres af Den Europæiske Investeringsbank til moderniseringsfonden.

For at håndtere eventuelle sociale konsekvenser i forbindelse med indførelsen af emissionshandel for vejtransport og bygninger har Kommissionen foreslået, at der oprettes en social klimafond. Fonden vil være til gavn for sårbare husholdninger, mikrovirksomheder og transportbrugere. Den vil i sin løbetid blive finansieret af egne indtægter på Unionens budget, herunder fra og med 2026 af indtægterne fra emissionshandel for vejtransport og bygninger. Fondens samlede finansieringsramme for perioden 2025-2032 udgør 72,2 mia. EUR i løbende priser, hvilket i princippet svarer til ca. 25 % af de forventede indtægter fra det nye emissionshandelssystem for bygninger og vejtransport for perioden 2026-2032.

Der foreslås en midlertidig solidaritetstilpasningsmekanisme for at afbøde de regressive fordelingsmæssige virkninger af de emissionshandelsbaserede egne indtægter, idet der indføres et maksimalt bidrag for kulstofintensive medlemsstater med lavere indkomster og et minimumsbidrag for medlemsstater med typisk højere indkomster og lave emissioner. Dette

---

6 Bilag II, punkt F.

7 Kommissionens arbejdsprogram 2021 (COM(2020) 690 final).

8 Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af en social klimafond (COM(2021) 568 final).

9 Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2003/87/EF om et system for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Unionen, afgørelse (EU) 2015/1814 om oprettelse og drift af en markedsstabilitetsreserve i forbindelse med Unionens ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner og forordning (EU) 2015/757 (COM(2021) 551 final).

skal forhindre, at nogle medlemsstater i overgangsperioden til mere bæredygtige økonomier og samfund bidrager uforholdsmæssigt meget til EU-budgettet i forhold til størrelsen af deres økonomi, og sikre et retfærdigt bidrag fra alle.

I dette forslag fastsættes det, at en del af indtægterne fra salget af certifikater inden for rammerne af CO_2-grænsetilpasningsmekanismen vil blive overført til EU-budgettet som egne indtægter i form af et nationalt bidrag.

Endelig fastsættes det i dette forslag, at medlemsstaterne skal yde et nationalt bidrag til EU-budgettet baseret på den andel af de største og mest rentable multinationale selskabers restoverskud, som omfordeles til medlemsstaterne, hvis disse er de endelige markedsjurisdiktioner, hvor varerne eller tjenesteydelserne anvendes eller forbruges, i henhold til aftalen i OECD/G20's inklusive ramme vedrørende udhuling af skattegrundlaget og overførsel af overskud[10] om en reform af de internationale skatteregler. Arbejdet med en multilateral konvention pågår stadig på internationalt plan, men Kommissionen har meddelt, at den i 2022 vil fremsætte et forslag til Rådets direktiv, der sikrer en konsekvent gennemførelse af den multilaterale konvention om delvis omfordeling af beskatningsrettigheder.

3. RETLIG RAMME

3.1. Afgørelse om egne indtægter

I henhold til artikel 311, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde kan Rådet efter høring af Europa-Parlamentet "også indføre nye kategorier af egne indtægter eller ophæve en eksisterende kategori". Denne bestemmelse giver udtrykkeligt mulighed for at ændre afgørelsen om egne indtægter for at tilføje nye egne indtægter som vedtaget ved den interinstitutionelle aftale.

I overensstemmelse med den særlige lovgivningsprocedure i artikel 311, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde vedtager Rådet den reviderede afgørelse med enstemmighed efter høring af Europa-Parlamentet. Afgørelsen træder i kraft, når medlemsstaterne har godkendt den i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser.

3.2. Gennemførelsesbestemmelser

Sideløbende hermed skal Rådet ændre gennemførelsesforanstaltningerne i tilknytning til ordningen for egne indtægter for at sikre, at de fortsat er egnede til formålet. Desuden er der behov for nye bestemmelser om tilrådighedsstillelse for alle nye egne indtægter. Kommissionen vil fremlægge de nødvendige forslag i første halvår af 2022.

[10] Erklæring om en tosøjleløsning til håndtering af de skattemæssige udfordringer, der opstår som følge af digitaliseringen af økonomien, OECD/G20-projektet om udhuling af skattegrundlaget og overførsel af overskud af 8. oktober 2021.

2021/0430 (CNS)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om ændring af afgørelse (EU, Euratom) 2020/2053 om ordningen for Den Europæiske Unions egne indtægter

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 311, stk. 3,

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 106a,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

efter en særlig lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Inden for rammerne af NextGenerationEU, der blev oprettet ved Rådets forordning (EU) 2020/2094[11], vil der blive stillet 750 mia. EUR (i 2018-priser) — som tilvejebringes på de finansielle markeder — til rådighed i form af et midlertidigt genopretningsinstrument for at sikre en holdbar og modstandsdygtig genopretning i hele Unionen og lette gennemførelsen af økonomisk støtte i den ekstraordinære situation som følge af covid-19-pandemien samt for at fremme den grønne og den digitale omstilling.

(2) Tilbagebetalingen af hovedstolen af sådanne midler, der skal anvendes til udgifter i forbindelse med EU-genopretningsinstrumentet, og de påløbne renter vil skulle finansieres over Unionens almindelige budget, herunder ved hjælp af et tilstrækkeligt provenu fra nye egne indtægter, som indføres efter 2021. Inden for rammerne af den interinstitutionelle aftale af 16. december 2020[12] anerkendte Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen betydningen af konteksten for EU-genopretningsinstrumentet og anførte, at "udgifter i Unionens budget vedrørende tilbagebetalingen af EU-genopretningsinstrumentet ikke bør føre til en uretmæssig reduktion i programudgifter eller investeringsinstrumenter inden for FFR". I den interinstitutionelle aftale blev det endvidere vedtaget, at "det også er ønskeligt at begrænse stigningerne i medlemsstaternes egne BNI-baserede indtægter".

---

[11] Rådets forordning (EU) 2020/2094 af 14. december 2020 om oprettelse af et EU-genopretningsinstrument til støtte for genopretningen efter covid-19-krisen (EUT L 433 I af 22.12.2020, s. 23).

[12] Interinstitutionel aftale mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen af 16. december 2020 om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning samt om nye egne indtægter, herunder en køreplan hen imod indførelse af nye egne indtægter (EUT L 433 I af 22.12.2020, s. 28).

(3) EU's emissionshandelssystem, der blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF[13], er en central del af Unionens klimapolitik. I betragtning af den tætte forbindelse mellem emissionshandelen og Unionens klimapolitiske mål bør en del af de pågældende indtægter tilfalde til Unionens budget.

(4) De emissionshandelsbaserede egne indtægter omfatter en andel af indtægterne fra auktionering af kvoter i alle sektorer, der er omfattet af direktiv 2003/87/EF. I henhold til direktiv 2003/87/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/842[14] kan medlemsstaterne beslutte ikke at auktionere en del af den samlede mængde kvoter, der er specificeret i direktiv 2003/87/EF, eller at lade den overdrage og auktionere til den moderniseringsfond, der blev oprettet ved nævnte direktiv. Disse kvoter bør også anvendes ved beregningen af beløbet for emissionshandelsbaserede egne indtægter. Kvoter til den indledende tildeling til moderniseringsfonden samt kvoter til innovationsfonden bør udelukkes herfra.

(5) For at undgå at emissionshandelen får en alt for regressiv indvirkning på bidragene, bør der fastsættes et maksimalt bidrag for medlemsstater, der er berettigede hertil. For perioden 2023-2027 er medlemsstater berettigede, hvis deres bruttonationalindkomst pr. indbygger målt i købekraftstandard og beregnet på grundlag af EU-tal for 2020 er under 90 % af EU-gennemsnittet. For perioden 2028-2030 bør bruttonationalindkomsten pr. indbygger i 2025 anvendes. Det maksimale bidrag bør fastsættes ved at sammenligne medlemsstaternes andele af de samlede emissionshandelsbaserede egne indtægter med disse medlemsstaters andel af Unionens bruttonationalindkomst. For alle medlemsstater bør der fastsættes et minimumsbidrag, hvis deres andel af de samlede emissionshandelsbaserede egne indtægter er mindre end 75 % af deres andel af Unionens bruttonationalindkomst.

(6) Ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) [XXX][15] oprettes der en CO_2-grænsetilpasningsmekanisme for at supplere EU's emissionshandelssystem og sikre effektiviteten af Unionens klimapolitik. I betragtning af den tætte forbindelse mellem CO_2-grænsetilpasningsmekanismen og Unionens klimapolitik bør en andel af indtægterne fra salget af certifikater overføres til Unionens budget som egne indtægter.

(7) I oktober 2021 indgik Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling og G20's inklusive ramme vedrørende udhuling af skattegrundlaget og overførsel af overskud en aftale om, at deltagende markedsjurisdiktioner skulle tildeles 25 % af store multinationale selskabers restoverskud over rentabilitetstærsklen på 10 % ("OECD/G20's inklusive ramme — søjle 1-aftalen"). For de egne indtægter bør der anvendes en ensartet bidragssats på den andel af de multinationale selskabers restoverskud, som omfordeles til medlemsstaterne [i henhold til direktivet om gennemførelse af den globale aftale om omfordeling af beskatningsrettigheder].

(8) Bestemmelserne om bidraget fra auktioneringen af kvoter inden for rammerne af det nuværende emissionshandelssystem bør finde anvendelse fra og med den 1. januar

---

13 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om et system for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Unionen og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32).

14 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/842 af 30. maj 2018 om bindende årlige reduktioner af drivhusgasemissioner for medlemsstaterne fra 2021 til 2030 som bidrag til klimaindsatsen med henblik på opfyldelse af forpligtelserne i Parisaftalen og om ændring af forordning (EU) nr. 525/2013 (EUT L 156 af 19.6.2018, s. 26).

15 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) [XXX] om indførelse af en CO_2-grænsetilpasningsmekanisme (EUT L [...] af [...], s. [...]).

2023. Når direktiv 2003/87/EF er blevet ændret, bør bestemmelserne om bidraget fra auktioneringen af kvoter inden for rammerne af det reviderede emissionshandelssystem finde anvendelse fra den første dag efter den sidste dag i fristen for gennemførelse af denne ændring. Bestemmelserne om bidraget fra CO_2-grænsetilpasningsmekanismen bør finde anvendelse fra datoen for anvendelse af forordningen. [Bestemmelserne om OECD/G20's inklusive ramme — søjle 1-aftalen træder i kraft, når direktivet om gennemførelse af den globale aftale om omfordeling af beskatningsrettigheder finder anvendelse, og den multilaterale konvention træder i kraft.] —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Ændringer af afgørelse (EU, Euratom) 2020/2053

I afgørelse (EU, Euratom) 2020/2053 foretages følgende ændringer:

(1) I artikel 2 foretages følgende ændringer:

(a) I stk. 1 tilføjes følgende som litra e):

"e) anvendelsen af en ensartet sats på 25 % på:

(1) indtægterne fra medlemsstaternes auktionering af kvoter i henhold til artikel 3d, 10 og 30d i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF[1]

(2) det beløb, der beregnes ved at multiplicere den årlige mængde kvoter, for hvilke den pågældende medlemsstat anvender et af følgende:

(a) muligheden for midlertidig gratistildeling, jf. artikel 10c i direktiv 2003/87/EF

(b) muligheden for en begrænset annullering som omhandlet i artikel 6, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/842[2]

(c) anvendelsen af de kvoter, der er omhandlet i artikel 10d, stk. 4, i direktiv 2003/87/EF, til auktionering til moderniseringsfonden, jf. artikel 10d, stk. 3, i nævnte direktiv

med den vægtede gennemsnitspris på kvoter, der auktioneres på den fælles auktionsplatform i det år, hvor disse kvoter ville være blevet auktioneret.".

(b) I stk. 1 tilføjes følgende som litra f):

[1] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32).

[2] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/842 af 30. maj 2018 om bindende årlige reduktioner af drivhusgasemissioner for medlemsstaterne fra 2021 til 2030 som bidrag til klimaindsatsen med henblik på opfyldelse af forpligtelserne i Parisaftalen og om ændring af forordning (EU) nr. 525/2013 (EUT L 156 af 19.6.2018, s. 26).

"f) anvendelsen af en ensartet bidragssats svarende til 75 % af indtægterne fra salg af certifikater inden for rammerne af CO_2-grænsetilpasningsmekanismen, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) [XXX][3]."

(c) I stk. 1 tilføjes følgende som litra g):

"g) anvendelsen af en ensartet bidragssats på 15 % på den andel af de multinationale selskabers restoverskud, som omfordeles til medlemsstaterne i henhold til [direktivet om gennemførelse af den globale aftale om omfordeling af beskatningsrettigheder[4].].".

(d) Følgende indsættes som stk. 2a:

"2a. Uanset stk. 1, litra e), gælder følgende indtil regnskabsåret 2030:

(a) Hvis en medlemsstats andel af de samlede indtægter, der følger af anvendelsen af stk. 1, litra e), er mindre end 75 % af dens andel af Unionens bruttonationalindkomst, stiller den pågældende medlemsstat et beløb til rådighed, der fremkommer ved at multiplicere 75 % af denne andel af bruttonationalindkomsten med de samlede indtægter, der følger af anvendelsen af stk. 1, litra e).

(b) En medlemsstats andel af de samlede indtægter, der fremkommer ved anvendelsen af stk. 1, litra e), må ikke overstige 150 % af den pågældende medlemsstats andel af Unionens bruttonationalindkomst for medlemsstater med en bruttonationalindkomst pr. indbygger på under 90 % af EU-gennemsnittet målt i købekraftstandard og beregnet på grundlag af tallene for 2020 for perioden 2023-2027 og på grundlag af tallene for 2025 for perioden 2028-2030.

Ved bruttonationalindkomst som omhandlet i litra a) og b) forstås bruttonationalindkomsten i markedspriser som omhandlet i artikel 1, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/516[5].".

Artikel 2

Ikrafttræden og anvendelse

Generalsekretæren for Rådet giver medlemsstaterne meddelelse om denne afgørelse.

Medlemsstaterne giver omgående generalsekretæren for Rådet meddelelse om afslutningen af de procedurer, der i henhold til deres respektive forfatningsmæssige bestemmelser er nødvendige for godkendelsen af denne afgørelse.

Denne afgørelse træder i kraft på den første dag i den første måned efter modtagelsen af den sidste af de meddelelser, der er omhandlet i stk. 2.

Artikel 1, stk. 1, litra a), finder anvendelse fra den 1. januar 2023 hvad angår indtægter i henhold til artikel 3d og 10 i direktiv 2003/87/EF og fra dagen efter den sidste dag i fristen for

---

3 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) [XXX] om indførelse af en CO_2-grænsetilpasningsmekanisme.

4 [Direktiv (EU) XXX om gennemførelse af OECD/G20's inklusive ramme — søjle 1-aftalen].

5 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/516 af 19. marts 2019 om harmonisering af bruttonationalindkomsten i markedspriser og om ophævelse af Rådets direktiv 89/130/EØF, Euratom og Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1287/2003 ("BNI-forordningen") (EUT L 91 af 29.3.2019, s. 19).

gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) [XXX][6] om ændring af direktiv 2003/87/EF hvad angår indtægter i henhold til artikel 30d i direktiv 2003/87/EF.

Artikel 1, stk. 1, litra b), finder anvendelse fra datoen for anvendelsen af forordning (EU) [XXX] om indførelse af en CO_2-grænsetilpasningsmekanisme.

Artikel 1, stk. 1, litra c), anvendes fra

den første dag for anvendelsen af [direktivet om gennemførelse af den globale aftale om omfordeling af beskatningsrettigheder] eller

dagen for den multilaterale konventions ikrafttræden og virkning, alt efter hvilken dato der er den seneste.

Artikel 3

Adressater

Denne afgørelse er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den […].

På Rådets vegne
Formand

[6] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) XXX/XXXX af dd/mm/åå.